

Ο ΝΟΥΜΑΣ,, ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Για την 'Ελλάδα Δρ. 10. — Για τη 'Εξωτερικό Δρ. 10.

20 λεφτά το φύλλο λεφτά 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ : Στα κιόσκια της Πλατείας Συντάγματος, 'Ομόνοιας, 'Υπουργείου Οικονομικών, Σταθμού Τροχιόδρομον, ('Οφθαλματρείο), Βουλής, Σταθμού υπόγειου Σιδηροδρομού ('Ομόνοια), στὸ καπνοπωλεῖο Μανωλακάκη (Πλατεία Στουρνάρα), 'Εξάρχεια, στὰ βιβλιοπωλεῖα Εστίας Γ. Κολάρου καὶ Σακέτου [όδδος Σταδίου, αντικρὺ στὴ Βουλή]. Στὸ Βό' ο, βιβλιοπωλεῖο Χριστόποντον.

'Η συντρομή πλερώνεται μπροστὰ καὶ εἶναι ἐνδεκάτηνον πάντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Η ὑποδοχή—Οι σταυραεῖτοι τῆς καθαρεύονσας—Ο Τοτὸς τοῦ κ. Παπαδιαμαντόπουλον—Αἴγυπτοι πατριῶτες—Ο γραμματοφυγόδικος Καμπάνης.

ΧΡΕΟΣ μας είναι νὰ ἀποδεχτοῦμε μεθαύριο τὸ Βασιλεῖα τῆς Ἰταλίας δόσι μποροῦμε πιὸ μεγαλόφερα χρόδος μας, δικὶ μοναχὰ γὰρ νὰ δοφλήσουμε μὲ τοὺς Ἰτολόντος ποὺ μεγαλόφερα ἀποδεχτήκαμε πέροι τὸ δικό μας Βασιλεῖα στὸν τῆγε στὴ Ρώμη, ἀλλὰ καὶ γιατὶ μὲ δόσι περιστέρη ἐνθουσιασμὸν καὶ τάξη γίνεται ἡ ὑποδοχή, τόσο περιστέρεα έχουμε νὰ κερδίσουμε στὴν ὑπόληψη τοῦ πολιτισμού κόσμου.

Κι αὐτὸ δένται καὶ τὸ μόνο κέρδος μας, ίθικὸ βλέπετε, κέρδος καὶ δικὶ ψλικό. Καὶ τὸ τοικίζουμε αὐτὸ γὰρ νὰ μὴν πάροντα πάλι ἀέρα τὰ Ρωμαϊκά μναλά, καθὼς τὸ συνηθίζουμε, καὶ χρίσουν πύργους πάντα στὸν ἄμμο. πιστεύοντας πὼς μὲ μιὰ βασιλικὴ βίζατα θὰ ινθοῖν ὅλα τὰ διωτερικὰ καὶ ἔξωτερικό μας ζητήματα.

Μόρο δὲν συλλογίζεται ἔτοις φρόνιμα ὁ νομοκύρης δὲν ξαφνίζεται βλέποντας, σταν τοῦ φύγει δὲ μοναστίρης, πὼς τίποι ἄλλο δὲν κέρδισες ἐδὲν ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ φιλόβενεν καὶ τὸ γέγονον ἀθρώπου.

ΤΡΕΙΣ σταυραεῖτοι τῆς καθαρεύονσας ὥρμήσανε ἀπὸ τρία δεῖφορα λημέρια καὶ ρηχτήκανε μὲ λύσσα κατὰ τῆς Δυμοτικῆς δὲ συμβολαιογράφος Ι. παπαλαγιαρνῆς ἀπὸ τῆς «Αθηναίας», δὲ Εθνικὸς κ. Γεωνάδης ἀπὸ τὸ «Αστυ» καὶ διαριστής λογιώτατος Κακαπανχιώτης ἀπὸ τὴν «Αστραπή».

Κ' οἱ τρεῖς τους μιλάσσανε γιὰ Προρροδοσία καὶ γι' ἀγραμματοτύη καὶ μόνο γι' ἀνοησία δὲ μιλάσσανε, θως γιατὶ δὲ θελήσανε νὰ ρεκλαμάρουν τὴν ἀρετὴν πὼς μὲ τὸ παραπάνου τὴν ἔχουνε.

Βλέπετε, δὲν τοὺς λέμε οὕτα πρεδότες, οὕτα ἀγράμματους. Τοὺς λέμε μοναχὰ ἀνόητους, γιατὶ αὐτὸ τοικίζετο ἀποδείχεται ἀπὸ τὸ γραφόμενά τους.

Ο φαιδρότατος Παπαλαγιαρνῆς εἶπε καὶ τοῦτο: «Οἱ δημοτικιστές δὲν ἀγράμματοι εἰναι δὲν προδέται. Ἐπειδὴ δόμις μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς δὲν εἰναι ἀγράμματοι, ἀρά δὲν τους είναι προδέται». Οποιες μπορεῖται μὲς ἀποδείξει πὼς αὐτὸ δὲν εἰναι λογική.

ΑΠΟ κάπια «Εστία» τῆς περασμένης βδομάδας μάθαμε τὶ εἶπε πάνου κάτου δ Ψυχάρης μιλώντας στὸ Παρίσιο, γιὰ τὸ Σολωμό, μάθαμε δῶμας καὶ τὸ σπουδαιότερο, ποιά γνώμη δηλ. ἔχει γιὰ τὴν Ψυχάρη δὲν ἀνταποκριτής τῆς «Εστίας», δ. κ. Τοτὸς ποὺ ἐδῶ έτεκοντας τὶς Λύλικες μπότες τοῦ κ. Παπαλαγιαρνῆς πούλησεν τὰ κατάρρετα νὰ στελθεῖ διπτήροφος κάπιου μοναστηριοῦ στὸ Παρίσιο γιὰ νὰ κοροϊδεψει καὶ δὲν ἀφεντιά τοὺς Ψυχάρη.

Φυσικὰ τὰ πράματα καὶ δὲν πρέπει νὰ ξαριάζεται κανέται.

ΤΟ ματοκύλισμα πούγινε τὴν περασμένη Τρίτη βράδει στὶς 'Αβερώρεις φυλακὲς ἀποδείχνει δλοχάνερα πὼς δὲς μὲς τὶς δουλιές τὶς κάνουμε ἀνάποδα. Χτίζουμε φυλακὲς, δημιουργοῦμε κακούργους γιὰ νὰν τοὺς κλείνουμε μέσα, καὶ μόνο ἀθρώπους ποὺ νὰν τοὺς φυλάνε δὲ φροντίζουμε νὰ βρίσκουμε.

'Ο φύλκας πούγιας τὴν μαχαίρα του καὶ πετσόκοψε τρεῖς τέσσερεις φυλακισμένους, πρὶ διοριστεῖ φύλκας εἶχε ἐγκληματίσει.

Τίποτ' έλλο.

ΑΠΟ τὸ «Φῶς» ποὺ βγαίνει στὸ Κάιρο ζεστηκάνουμε τὴν ἀκόλουθη εἰδηση, ποὺ τυπώθηκε στὸ φύλλο τῆς 7/20 τοῦ Μάρτη, σελ. 1, στήλ. 2:

Ἐν ἔργον πατριωτικόν

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γλίων φρόγκων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἔκδοσιν καὶ εἰς τὴν Γολλικὴν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν κ. Γ. Χατζηδάκη πρὸς τὴν ἀνθελληνικὴν διατριβὴν τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ κ. Κρουμβάχερ προσέφερον μέχρι τοῖδε εἰς κ. κ. Δ. Ρόστοβης ἱλρας ἡγγλ. 5, Ν. Τσανακλῆς 5, Παρίσιος Μπελένικς 5, Ν. Αιγ. Πίστης 5, ἐλπίζεται δὲ διὰς καὶ ἀλλοι ἀμογενεῖς προκαλούμενοι εὐχαρίστως θὰ ἐμβάλλωσιν εἰς τὸ ἔργον.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρὸ τῷ ἐκ τῆς ἐπιτριπτῆς κ. Ν. Αὐγ. Πίστη.

Κ' ἔπειτα ἀπελπιζόμαστε καὶ φωνάζουμε πὼς δὲ πατριωτισμὸς δεῖ πάει καὶ σῆγνει!

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ γραμματοφυγόδικος Κομπάνης ἔστησε τὸ λημέρι του στὴν «Ακρόπολη» καὶ ἀπὸ κεῖ τινάξει δεῖξε ζερβᾶ βρισιές κατὰ τοῦ Ψυχάρη καὶ ..κατὰ τοῦ Καρυτούτην, ἔφου, καθὼς μᾶς ὀπίδειξε δὲ Περιώτης στὴν «Εστία», δὲ μαργαριταρένια μετάρρεση τοῦ τελευταῖον τραγουδιοῦ τοῦ Καρυτούτη ἀπὸ τὸ Κομπάνη εἶταν βρισιά τοῦ λημέριοῦ Ιταλοῦ ποιητῆ.

Νί καὶ μὰ ἀθρωπινὴ μετάρρεση, τοῦ ίδιου τραγουδιοῦ πεὶ δημοσιεύτηκε ἀπὸ τὸ φίλο καὶ συνεργάτη μας Θ. Μακρῆς σὲ μὲν Κορράτικη φημερίδα. Τὴν τυπώνουμε γιὰ νὰν τὴ διαβάσει δ. κ. Καμπάνης καὶ νὰ πάψει πὶ τὰ νὰ βρίζει:

Θέλω νὰ πάω καὶ τοῦ δὲ μυρτιῶν καὶ ένας πιὸ ώρας ἥμιος Τ' Αλκαλούν καὶ τ' Ανακρέοντα στολίζουν τὴν μαροφή! Καὶ μὲ τὶς ἀγνες καὶ μακριὰ ψυχὲς τοῦ Μαραθῶνα Στὸ αἰώνιο αιθεροπάλατο νὰ κοιμηθῶ μαζί.

Τὸ στεργὸ δάκρυ μου δυταζει γιὰ Σέρα, Ελλάδα ώρατα, Καὶ τοὺς στεργοὺς ἀντήχησες τοῦ τραγουδιοῦ μου ἥκονται: «Ἐλα πὰ ἀφεύγατος ἀδελφὲ, τὸ δρέπανό σου πέρα, Γιατὶ δὲ ψυχὴ μου μὴν ἀδιάκοπα πλανιέται μὲ νεκρούς.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο κ. ΣΑΡΑΝΤΟΣ

Αθήνα 12 τοῦ Μάρτη

Κύριε «Νουμᾶ»,

Ἐπειδὴς ἔτυχε νὰ γεννηθῶ στὶς 9 τοῦ Μάρτη, μνήμη τῶν «Αγίων Τεσσεράκοντα» δὲ νουνός μου, δὲ τὸν μ' ἔβαφτισε, γωρὶς νὰ προβλέψῃ δὲ Χριστιανὸ δὲτι μπορεῖ μιὰ ἡμέρα νὰ γεννηθῇ γλωσσιό δέσμηνα, μ' ἔβαλε Σαράντο. Τὸ οἰκογενειακό μου δνοματεῖται πολιτικό Μπιρμπίλης, ἀλλὰ κατώθισταν εἰς δασκάλους μὲ τὸ χρόνο νὰ μοῦ τὸ ζευγενίσσουν εἰς Βιρβίλην. Επειδὴ κατὰ τὴν γραμματικὴν δὲν ἀρχίζει «λέξις Ελληνικὴ.....κλπ.»

Τώρα γεννιέται τὸ ζήτημα πῶς πρέπει νὰ γράφω καὶ τὸ βραφτιστικό μου δνοματεῖται πολιτικό της Βουλῆς: «Ἐγὼ γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ δέσμηται πολιτικὸς Σαράντος». Κύριε Πρόεδρε, «Βεβαπτισμένος ἐπ' ὄνόματι τῶν Αγίων Τεσ-

σαράντοντα μαρτύρων, δέομαι τῆς Σῆς Βουλῆς εἰσενεγκεῖν γνώμην, ποτέρω τύπῳ χρησθεῖ, τῷ χυδαίῳ Σαράντος δὲ τῷ καθαρῷ καὶ ποῖον τούτῳ;

Εύπειθέστατος

Τε(Σαοά)κοντας

δημόσιος ύπαλληλος

Σεῖς ποιά ίδεα ἔχετε γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό; Εἰς τὸν «λύτην θά στείλω ως βραβεῖο τὴν φωτογραφία τοῦ κ. Μιστριώτη.

Δικός σας φίλος

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ

ΣΤΟ ΜΙΣΤΡΙΩΤΗ

Τὴν Γλώσσα υπερασπίζοντας τὶ καὶ δὲν ποτὲ δὲν ἔπαιψε, Τὴν υπερχαρακεδούσαν ὀπώχει μάγια τόσα; Απ' τὸν ἀλάριστον Ρωμαίον τίποτα δὲν ἀπόλαψε, Και σοβητεπε ἔνα κρέμασμα, τουλάχιστο, ἀπ' τὴ γλώσσα.

ΠΕΙΡΑΙΩΤΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΙΟΣ ΤΟΥ ΓΥΦΤΟΥ

Τὶ είναι τὸ καινούριο βιβλίο τοῦ Παλαμᾶ, μὲς τὸ εἶπε δὲ δίδιος δὲ ποιητής στὸ σορὸ πρόλογό του ποὺ τοὺς δημοσιεύθησε στὴ δύση περασμένα φύλλα τοῦ «Νουμᾶ». Ποιές είναι οἱ τεχνικὲς ὀμορφίες του, θὰ μὲς τὸ πεῖ δὲ κατάλληλος κριτικός, δὲ Εργανας Ι-σως, δὲ Πάλλης, δὲ ὅποιος ἔλλος ἀπὸ τοὺς τρανοὺς μας τεχνίτες τοῦ λόγου ἔχει τὴ δύναμη νάντικρύστει τόσο φωνάρια τὰ δίκαιωμα καὶ γέγονα τὰ συγγένεια μὲ τὰ σεμνά του χέρια ταχιά τῶν ἁγίων.

Αρκετοί λόγοι δὲ πότε τὸ «Δωδεκαλογίο» ἔχουνε την ποθεῖν ως τώρα στὸ «Νουμᾶ» καὶ ἀναγνωστες μης, γιτεμένοι ἀπὸ τὴν ἀσύγκριτη ὄμορφη τους, θὰ καρτερούσανε μὲ λαχτάρα νάπολάψουνε σὲ βιβλίο ἀλάκαιρο τὸ μεγαλοφύνταστο καὶ θεστ